

Různé zprávy.

§ Zločin vakutku neuvěřitelný udál se těchto dnů v Paříži. Vdova Routaboltová, dříve dosti zámožná a dokonce také majitelka domu, přišla vlastně lehkomyšlností tak na mísku, že konečně nezbylo jí ani nejnútnejší na živobytí a ona byla nucena obývat se svým 10letým synem Filipem malý pokojík v ulici Maitre Albot. Malý Filip byl v učení velmi horlivý a byl ve škole několikrát veřejně pochválen. V sobotu ráno vyšla p. Routaboltová jako obyčejně, aby nakoupila, čeho třeba. U prodavačky novin, ku které chodila každodenně, pravila zcela klidně, jako by se nebylo nic stalo: "Teď mi bude lépe; dnes v noci zabila jsem svého hochu." A pak šla klidně dále. Prodavačka novin oznámila to nejbližšímu strážníkovi. Několik policistů vniklo do bytu paní Routaboltovy a našli tu hochu uškrteného na posteli. V době, kdy ještě policejní komise sepsovala protokol, přišla matka vražednice. Jež zatím byla klidně skončila svoje nakupování, domů. Na otázky jí kladené neodpověděla, nýbrž pravila: "Mohl by mi snad někdo půjčit revolver?" P. Routaboltová, jež dopravena byla do policejního vězení, nečiní nijak dojem ženy šílené. Odpovídá zcela klidně a rozumně na otázky jí kladené.

§ Kanibalové na Nigeru. Do Anglie došly zprávy o hrozných ukrutnostech, jež se udály na Nigeru. V jednom obvodu na tomto veletoku žije půl milionu lidožroutů, kteří se živí částečně lidským masem. Jeden z tamních černochů chycen byl nedaleko města Oniče kmenem, jenž s kmenem zajatého nalézá se ve válce. Byl odsouzen k smrti. Evropan jeden snažil se přimět černochy, aby zajatého propustili, oni však to odepřeli. Nebožák odvečen a okamžik na to sražen mu hlava. Pak mu určány noby a ruce, stažena kůže s trupu a maso rozsekáno na kusy. Každý přítomný dostal kus masa, jež pak snědeno. Kanibalismus jest na Nigeru, zejména v okolí Oniče, dosud velmi rozšířen. Jiný hrozný obyčej mezi tamními domorodci jest následující: Narodí-li se dvojčata, odejmou je ihned matce, vstříjí je do kamenného džbánku a odnesou do křoví, kdež je mravenci a jiný hmyz za živa sežerou. Nikomu není dovoleno, míchat se do toho a chtít tomu barbarickému zvyku překážet.

§ Bída a byrokracie. — Pod tímto titulem uveřejňuje neapolský jeden list následující smutnou historii. Srdcervoucí výjev odehrál se těchto dnů v přední paláce San Giacomo, přede dveřmi pokoje, kde vyplácel peníze. Dvě chudobně, ale slušně oděné mladé dívky přišly k úřadníkovi, jenž vyplácel peníze, pro skrovnou měsíční pensí své matky, jež sama nemohla přijít, poněvadž byla na smrt nemocna. Úřadník odepřel vyplatit pensí, vymlouvaje se, že si matka jejich musí přijít pro pensí osobně. Marně prosily nebohé dívky plačky zatvrzelého byrokrata, nebylo to nic platno, on se odvolával na paragrafy, od nichž prý se nesmí odchýlit. Nouze dohnala obě dívky ke krajnímu kroku. Spěchaly domů a dovedly těžce nemocnou, se smrtí zápasící matku do kanceláře. Jedva že stažena překročila práh úřadovny, klesla k zemi a zemřela. Poněvadž obě dívky z bolesti nad ztrátou matky zachváceny byly křečmi a nemohly býti vyslechnuty, nemohla býti do 6. hod. večerní — výjev odehrál se dopoledne o 9. hod. — osobnost zesnulé zjištěna. Mrtvola mu-

šla až do příchodu soudní komise stát v přední paláce, kdež posazena na židli a poněvadž nebylo po ruce žádného řádu, přikryta starými soudními akty.

§ Utloukl ženu mrtvolou dítěte. — Časopis „Kaspij“ dovidá se ze vsi Geokčajaka v gubernii Baku na Rusi: V Geokčajsku udál se minulý soboty nešťáhaný případ bestialní dvojnásobné vraždy, kterou spáchal čerkeský rolník Magerm Kerbalal Murat-Ogly z obce Sabratu. Zmíněný Čerkes měl v podzření svou oboj, že je mu nevěrnou a že otcem nejmladšího děčka jejího je istý ruský důstojník. V sobotu se podnapil a vyčítal ženě její nevěru, a když mu táž ostře odpověděla, chopil zmíněné děčko asi 4 měsíce staré a zabíjel je kladivem. Pak chopil mrtvolu dítěte za nožičky a třáskal ní tak dlouho ženu svou do hlavy, až táž klesla bez vědomí k zemi. Pak rozdrtil surově manželce lebku mocným kopnutím a prohl do hor. Důvod nepodařilo se četnictvu vraha vypátratí.

§ Nešťastí na Sicilii. — „Gazetta di Venezia“ přináší ze Sicilie zprávu o následujících nešťastích. Ve Stromboli zastřelil těchto dnů soukromník Oliva duchovního Randu třemi ranami z revolveru prý ze žárlivosti. — Při ohňostroji na Piazza za Carom v Catanii se vzňalo náhodou několik ohňostrojekých kusů; povstala panika a 3 osoby byly smrtelně zraněny. — V Livíře se sřítla střecha na staveništi chrámu a pohřbila 20 zedníků; tři z nich usmrčeni a mnozí těžce raněni. — V Catanii házel na sebe 2 sedláci z příčiny starého sporu kameny; jeden z nich usmrčen, druhý smrtelně raněn.

§ Mateřská láska u zvířat. — Z Lübecku se oznamuje: Ve vsi Pohnsdorfu, nedaleko Lübecku, vyhořelo oheňdy několik selských statků. Při tomto požáru zpozorován pohavní případ mateřské lásky u zvířat. Na jednom z domů měl hnízdo párek čápů, ve hnízdě bylo několik mláďat, jež však nemohla dosud hnízdo opustit. Dům stál již v plamenech, když čápcí se velikým křikem přiletěla ke hnízdě. Oblétla hnízdo několikrát a když se přesvědčila, že mláďata nemůže více zachránit, usedla s roztaženými křídly na hnízdo a zahynula i s mláďaty v plamenech. Také čáp, jenž brzy po té přiletěl — avšak střecha byla v tu dobu zřícena — popálil si těžce křídla, byl ale konečně od žárovitě zahán. Čáp potloukal se po delší dobu samotou po okolí Lübeckem, avšak po 14 dnech vrátil se s novou družkou a nyní navzdor svým popáleným křídům pomáhá při stavbě nového hnízda.

† Řádění tygřice. — Časopis „Allahabad-Pioneer“ přináší článek o zvířatech požírajících lidi a líčí při té příležitosti živými barvami řádění mladé tygřice, jež během pouhých devíti měsíců usmrtila několik tuctů lidí, zahnila obyvatele celých vesnic a činila práci ve větší části velmi rozsáhlého lesního obvodu nemožnou — a to vše, ačkoli činěna největší namáhání skolit jí a vypsána cena 500 rupií na její hlavu. Počala svoji „práci“ v červenci usmrtila dvě ženy nedaleko jedné vsi uprostřed lesa a do konce prosince usmrtila již 30 osob a s každou novou vraždou stala se smělejší a lstivější. Svůj brloh měla v pahorkatině na úpatí Himalaje, odkud potloukala se po prostře 25 angl. mil dlouhé a 3 až 4 angl. míle široké. Půda byla tak uspusobena, že nebylo lze ani sledovat stopy její na delší vzdálenost, aniž vyplašit jí slony. Nedotkla se nikdy přivázaného býka,

jenž měl být lóčkou, a byla-li vyplašena, nechtěla se tygřice tak smélat, že na bílého dne odnášela muže a ženy, pracující na terasovitých polích; přišla se k nim s hůry a vrhala se na ně náhlým skokem. Strach před krvežíznivou bestii rozšířil se po celé krajině; mnozí obyvatelé vesnic opustili svoje domy a často držela celé vesnice ve stavu obležení. Když počala práce v lese, naučila se brzy tygřice přilít se po zvuku sekery a skolila četné oběti. Útok její byl při tom tak náhlý, že nebylo možno uniknout a rána její tlapy usmrcovala tak rychle, že oběť nemohla ani volat o pomoc. Oběť byla mrtva odvečena, dříve než soudruzi věděli, co se stalo. Všecky prostředky: ječ, pasti, samostřely atd. byly marny. Teprve, když do oné končiny bylo vypraveno několik setní vojska, podařilo se usmrtnit hrozno to zvíře, jež během ledna a února usmrtilo ještě 15 až 20 dalších obětí. Bylo to mladé zvíře, znamenitý exemplář svého druhu.

§ Čestní doktorů hudby. — Universita cambridgeská usnesla se, aby následující 5 skladatelů vyznamenáno bylo čestným titulem doktorů hudby: Arrigo Boito, Max Bruch, Edv. Grieg, Camille Saint-Saens a Petr Čajkovskij. Saint-Saens a Čajkovskij řídili min. týdne svoje skladby v koncertu filharmonické společnosti. Boito a Bruch za týž účelem přibudou do Londýna příštího týdne. Grieg jest nemocen a slíbil, že přijede později. — Náš mistr Dvořák jest, jak známo, již od r. 1891 doktorem hudby university oxfordské.

§ Hrozný zločin udál se ve španělském městečku Santa Maria de Ortigueira v provincii coruňské. Jakýs Santos byl tam svým věřím lemm Martingem vyzván, aby mu vrátil poskytnutou půjčku. Druhého dne vyzval Santos svého věřitele, aby šel s ním, že mu zaplatí svůj dluh, celkem 16 duros. V jakési vzácnosti od města zvedá se hora, kam oba zaměřili. Když došli na vrchol, vytáhl Santos pistol a zastřelil Martineza. Zahrabal rychle mrtvolu, vrátil se do městečka a šel k paní Martinezové. Vzkazoval jí pozdrav od manžela, oznamoval jí, že Martinez hodlá přenocovat v blízké obci a vyzýval jí, aby se svými dětmi šla za ním. Ničeho netušíc šla paní Martinezová se se svými dětmi dětmi, hoškem a děvčátkem, s vrahem svého manžela, jenž je skoil na témž místě, kde zavraždil Martineza. Pak spěchal do domu zavražděné rodiny, sebral vše, co mělo nějakou cenu a odejel dráhou do Cadixu. Tam se však nedostal, byl zatčen několik stanic před Cadixem, odkud bezpochyby chtěl odejet do Ameriky. Ukradně věci u vraha nalezené byly dostatečným svědectvím o jeho vině, ze které se také bez okolků vyznal.

§ Ani v Turecku už je nechtějí! — Z Oděsy se oznamuje: Vývoz židovských vystěhovalců do Palestiny byl zastaven, poněvadž úřední zpráva z Cařihradu zasláná oznamuje, že Porta zakázala další usazování se židů v těchto provinciích. Vystěhovalcké karavany zavedené komitétem barona Hirsche budou tedy od této doby míti všechny „direkce“ do Argentiny.

§ O katastrofě u Lavangeru v Norsku, která udála se ke konci května, oznamují se následující podrobnosti: Řeka Vårdalselo zahrazena sřítivšími se spoustami země snaží se prokletit si cestu do starého, dávno vyschlého a ozaženého koryta. Sto vojáků stojí na ohroženém místě na stráž a hledí zadržet

vztekající průlom otepělými kletí. Nyní spěchá na tisíc lidí do údolí stíhající katastrofou; překrásné údolí jest částečně navždy proměněno v poušť. Civilní a vojenské úřady napínají všechny síly, pečují o pohřbení zabíjených, o ošetřování raněných a poskytování pomoci, potravu a oděvu těm, kdož přišli o svůj majetek, neboť obyvatelé stížení katastrofou v pravém slova smyslu nezachránili ničeho než holý život. Sesutí strání počalo v pátek v noci o jedné hodině, kdy všechno obyvatelstvo pobíženo bylo v hluboký spánek. Počalo u Nedredermstadu, táhlo se údolím pánve Follöské až k Vårdalselvu, trahajíc s sebou všechno, až spousta země vytvořily hráz šest kilometrů dlouhou přes řeku, tak že se rozvodnila. Katastrofa strhla se s úžasnou prudkostí, s hrozným rachotem, jenž vyburcoval spící obyvatele, kteří jedva probudivše se ze spánku, hleděli se zachránit na střechy. Mnozí z těch, jimž se to podařilo, byli zachráněni. Jedna žena na jižním břehu řeky byla očitou svědkyní celé katastrofy. Slyšela rachot a poněvadž nocí v severních krajinách v tuto dobu jsou velmi jasné, viděla, která domy a spousta hlíny řítily se přes sebe, zvedaly se a klesaly a převally se přes řeku, zatím co celým údolím rozléhaly se výkřiky hrůzy a volání o pomoc. Celá katastrofa vzala celkem pět minut, sřítivší se spousta zůstaly pak ještě delší dobu v pohybu. Z Follö byl inženýr Roslard se čtyřmi dítkami a ještě několika lidmi, celkem deset osob, jež se byly utekly na střechu, vlečen do dálky skorem 2 míle. Muž jeden, jenž v čas katastrofy nebyl doma, nenalezl po svém návratu ani svoji rodinu, čítající pět osob, aniž svoji úsedlost. Stařec jeden zachránil svoji ženu, ležící v přizemí nemocnou jen tím, že nožem prokřestil si cestu stropem do hofejšího patra a pak svoji ženu nahoru vytáhl. Vzeření krajiny jest katastrofou tak změněno, že jí ani domácí lidé nemohou poznat. Král Oscar zaslal na podporu obyvatelstva po-tiženého katastrofou 5000 korun.

§ Příšerná dvojnásobná vražda udála se těchto dnů v Bayreuthu. Manželka zedníka Knaba utopila obě svoje dítky a pokusila se pak o sebevraždu. Příčinou hrozného skutku zdá se býti záchvat choromyslnosti, jenž byl vyvolán tím, že jí manžel její pohrozil rozvodem, poněvadž na trhu přistížena byla při krádeži. Knab, muž počestný a příčinnivý, vraceje se z práce, našel náhodou mrtvolu šletého košíka, plujícího po řece. Spěchal domů a našel dvě zatarasené. Když dvě násilím vyraženy, našel Knabovou schoulenou na zemi, měla oči v sloup a na dané jí otázky nedávala odpovědi. Druhého dne vylovena z řeky také mrtvola jednorodného hochu.

§ Lékař své cti. — Časopis „Lasura“ vycházející v Araxe v Brazílii, vypravuje následující případ, jenž se udál v Carmo do Paranahybe. Bylo 10 hodin, porotci byli shromážděni, soud na místě, očekáván toliko s největší netrpělivostí soudce dr. Hermenegildo Rodrigue de Barros. U muže tak svědomitého bylo tak věto omeškání velice nápadné. Pin obav vydal se státní zástupce Francisco Gumes Rodrigues de Silva do bytu soudce, dříve však stávil se ve svém bytě a — při stihl soudce u své manželky. Zranil jej smrtelně sedmi ranami nožem.

Blížkost deště pozná se prý dle zvlhlého vzduchu, což je nejspíš tak: Když už visí kapky ve vzduchu, tedy jsou brzlíčko na ka bátě.